کرباس خاکستری

نگاه هنرمندانه به «طلای‌سیاه»

بهنام کامرانی
نقاش

● نمایشگاه گروهی «طلای‌سیاه»، نگاهی هنری به نفت، به عنوان محصول صادراتی مهم ماست. در این نمایشگاه بعضی از آثار روی کشف نفت، ابزار انتقال، پالایش نفت و برخی دیگر روی شخصیت‌های مهمی که روی نفت اثر داشته‌اند، متمرکز شده‌اند. بعضی از هنرمندان که آثارشان در این نمایشگاه روی دیوار رفته، برخورد فانتزی با سوژه داشته‌اند و برخی دیگر برخورد فرم‌گرا را انتخاب کرده‌اند. به‌طورکلی این تنوع نگاه موجب جذابیت نمایشگاه شده است. «ویم‌دلووی» هنرمند شناخته‌شده‌ای از کشور بلژیک است که در این نمایشگاه حضور داشت و اثر خوبی به نمایش گذاشت. «دلووی» بی‌تردید هنرمند مهم و فوق‌العاده‌ای در سطح بین‌الملل است و تعدادی از آثارش در موزه‌های مهم جهانی نگهداری می‌شود. از شنیدن اینکه کارگاهی را در کاشان برای کارکردن روی آثارش انتخاب کرده، خوشحال شدم. پرداختن به این موضوع از این منظر که نفت چه مسایل و مصایبی را برای کشور ما همراه داشته و موجب عقب‌ماندگی یا پیشرفت ما شده، می‌تواند جذاب باشد. هنرمندانی که آثارشان در این نمایشگاه به نمایش گذاشته شد اغلب کسانی هستند که ارتباطی با نفت دارند. به‌عنوان مثال امین روشن در اثرش از نفت‌خام استفاده کرده و بابک کاظمی از کارگران نفتی عکس گرفته است. او خودش در منطقه نفتی زندگی می‌کند. سارا سامری هم پدرش از کارمندان شرکت نفت است. اثری که من برای این نمایشگاه آماده کردم تابلو رنگ‌روغنی است از یک شخصیت خیالی قاجاری که در منظره‌ای که از چاه‌های نفت تشکیل شده به تصویر کشیده شده است. آتشی که در مناطق نفتی دیده می‌شود در لباس آن شخصیت قاجاری طراحی شده است که ارتباط بین موقعیت تاریخی که نفت کشف شده و شخصیت‌ها و کشانده‌شدنش تا به امروز را تداعی می‌کند. شخصیت، ارتباط مستقیم با نفت ندارد اما به لحاظ تاریخی دوران قاجار را که نفت طی آن کشف شد، نمایان می‌کند. در مجموع نمایشگاه آثار منحصربه‌فردی را به نمایش گذاشته که از هر سوی، هنرمندانه به نفت نگاه می‌کند.

هفت جهان

اوباما «کشمشی در آفتاب» را دید

● **شرق:** باراک اوباما به همراه همسرش میشل اوباما روز جمعه با حضور در تئاتر اتل بری‌موی برادوی به تماشای نمایش «کشمشی از خورشید» به کارگردانی دنزل واشنگتن نشستند. این نخستین‌بار در پنج‌سال گذشته بود که رییس‌جمهور آمریکا به تماشای یک تئاتر نشسته است. نمایش «کشمشی در آفتاب» نوشته لورین هانسبری نمایشنامه‌نویس آمریکایی است که دنزل واشنگتن آن را به روی صحنه آورده است. اوباما یکی از علاقه‌مندان به تئاتر است اما به گزارش هالیوودریپورتر این تنها نمایشی است که در پنج‌سال گذشته مورد توجه رییس‌جمهور آمریکا قرار گرفته و به دیدن آن نشسته است. آخرین نمایشی که اوباما را به برادوی کشانده بود «رفتن و آمدن جو ترنر» بود که مریل استریپ در آن بازی می‌کرد. نمایش کشمشی در آفتاب نوشته لورین هانسبری نخستین نمایشنامه‌نویس زن سیاهپوست است که این نمایش را در سال ۱۹۵۹ نوشته است. پیش از این، این نمایش در حدود دهه ۶۰ در برادوی به روی صحنه رفته بود و فیلمی بر اساس آن با تهیه‌کنندگی و بازیگری سیدنی پواتیه بازیگر برنده اسکار آمریکا ساخته شده بود. حالا بعد از گذشت سال‌ها این دنزل واشنگتن است که این داستان را که به دوران جنگ جهانی‌دوم بازمی‌گردد به صحنه آورده است. ماجرای خانواده‌ای آمریکایی -آفریقایی است که در شیکاگو با فقر زندگی می‌کنند.

پیشنهاد روز

رونمایی از «هزارتوی بورخس» با حضور میرعباسی و شبیری

● **شرق:** چهارکتاب از مجموعه هفت‌جلدی «هزارتوی بورخس» با ترجمه مانی صالحی علامه، هفته آینده رونمایی می‌شود. «هزارتوی بورخس» عنوان مجموعه‌ای از داستان‌های تخیلی، اشعار و یادداشت‌های خورخه لوییس بورخس است که بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه آن را منتشر می‌کند. تا امروز چهار کتاب با عناوین «گزارش برودی»، «تاریخچه‌ای عمومی از بی‌عدالتی و شرارت»، «سه روایت از یهودا» و «در ستایش تاریکی» با ترجمه مانی صالحی علامه منتشر شده و قرار است سه‌مجلد دیگر نیز به این مجموعه افزوده شود. در رونمایی این مجموعه، کاوه میرعباسی و دکتر نجمه شبیری درباره بورخس و جهانی‌شدن داستان‌های او صحبت خواهند کرد. این برنامه ساعت ۱۸ روز دوشنبه ۲۵ فروردین ۹۳ در فروشگاه فرهنگ برگزار می‌شود.

عکس: شرق

«نفت» برای اولین‌بار در ایران سوژه نمایشگاهی گروهی شد

فریاد «طلای‌سیاه» در تهران

پرویز براتی . سحر آزاد

از صبح نهم خرداد ۱۲۸۷ که نخستین قطرات نفت از چاه شماره‌یک «مسجدسلیمان» بر سر ویلیام ناکس‌دارسی و یارانش پاشیده شد، خواب مردم این سرزمین با ثروت خدادادی‌اش آشفته شد؛ مردمی که تا آن زمان زمینی داشتند که کلید دستیابی به گنج‌های آسیا بود حالا روی گنجینه بزرگی خوابیده بودند که چرخ صنعت جهان را می‌گرداند. این گنج با یک امضا به دست انگلیسی‌ها سپرده شده بود. داستان خواب آشفته مردم این سرزمین و طلای‌سیاه، ۱۰۵سال است که به روایت‌های مختلف گفته می‌شود. مهم‌ترینش اسفند ۱۳۲۹ در مجلس شورای ملی با یک ماده قانونی گفته شد. حالا پس از ۱۰۵سال، ۳۳هنرمند ایرانی آن را به زبانی هنرمندانه روایت می‌کنند

غافلگیری نفتی در تهران

دقایقی از ساعت ۱۶ بیست‌ودومین روز بهار ۹۳ نگذشته. شمار زیاد بازدیدکنندگان، امکان بازدید آسان از آثار نمایشگاه را نمی‌دهد؛ با این حال «بوی نفت» در گالری شیرین به‌خوبی استشمام می‌شود. نام نمایشگاه «طلای‌سیاه» گذاشته شده و آنطور که بازدیدکنندگان و هنرمندان می‌گویند تابه‌حال نمایشگاهی با این وسعت با محوریت «نفت» در داخل ایران برپا نشده. تفاوت این نمایشگاه با رویدادهای مشابه هفتگی در تهران، این است که شماری از شرکت‌ها و موسسات فعال نفتی را نیز جذب خود کرده. مجموعه «طلای‌سیاه» به کوشش گالری هما و شیرین و نمایشگاه‌گردانی ویدا زعیم و لیلا وارسته در محل گالری شیرین در خیابان هجدهم ولنجک روی دیوار رفته و تا دوم اردیبهشت ادامه دارد. قرار است طلای‌سیاه پس از نمایش در تهران به نیویورک انتقال پیدا کند. هدف از گردآوری این مجموعه، معرفی چشم‌اندازها و گستره وسیعی از رویکردهای هنری اعلام شده که تحت‌تاثیر فرهنگ نفتی در خاورمیانه به‌وجود آمده است. در کنار آثار نسل جوان، آثار مدعوینی چون کوروش شیشه‌گران و ویم دلووی دیده می‌شود. هنرمندان حاضر در «طلای‌سیاه» بدون تقدم و تأخر عبارتند از: قدرت‌الله عاقلی، پرستو فروهر، بابک کاظمی، احمد نجات، آزاده آویژه، علیرضا معصومی، لادن بروجردی، بهنام کامرانی، سپهر بختیاری، فیروز فرمان‌فرماییان، فرشاد لباف، امین روشن، آزاده قطبی، سارا سامری، امیرحسین حشمتی، مهدی نبوی، سعید فراهانی، جمشید بایرامی، ایمان صفایی، محمد خداشناس، آرین لواسانی، نیما سنبلستان، فرناز ربیعی‌جاه، کاویان هازلی، احمد نژاد، حمزه فرهادی، نگار وارسته، امیرنصر کم‌گویان، ندا ظرفساز، نادیا غیابی‌فر و سیامک نصر. در بدو ورود، دو تابلو از هنرمند جوان، آرین لواسانی به چشم می‌خورد. سمت چپ، چیدمانی از علیرضا معصومی به ارتفاع بیش از دومتر، تراوش نفت از چهره دفرمه‌شده انسانی را به تصویر کشیده که بشکه نفت را تداعی می‌کند و زردرنگ است. جای‌جای نمایشگاه عناصر و المان‌های نفتی با نگاهی هنرمندانه، بازنمایی شده‌اند؛ از شیر نفت و نازل پمپ‌بنزین گرفته تا بشکه‌های روغن‌موتور و دکل‌های نفتی. چند تابلو، مصدق را به تصویر کشیده که نفت را ملی کرده و در یک تابلو دیگر که عکسی دیجیتال است، پرتره‌ای از ویلیام ناکس‌دارسی بازنمایی شده؛ سیگار برگ کوبایی به‌دست و دست در جیب با غبغبی برآمده. جمشید بایرامی هم که با عکس‌هایش مشهور است، در این نمایشگاه برای اولین‌بار دو اثر مفهومی ارایه داده؛ اولی «داستان سیاه» نام دارد و دومی، «تولد». بایرامی در این دو اثر از تکنیک ترکیب مواد بهره برده است.

تابلو ۵متری نفتی

اما یکی از خیره‌کننده‌ترین آثار این نمایشگاه تابلو پنج‌متری کوروش شیشه‌گران، هنرمند پیشروی معاصر بود که از همان دقایق آغازین نمایشگاه، نگاه‌ها را به سوی خود جلب کرد. شیشه‌گران که آخرین نمایشگاه انفرادی خود را دو سال پیش در «اپرا گالری» لندن روی دیوار برده در این نمایشگاه گروهی با یک نقاشی سه‌لتی که طول آن در مجموع به حدود پنج‌متر می‌رسد شرکت کرده است. این اثر که تصویرگر سه‌فیگور است، «فریاد» نام دارد. به‌نظر می‌رسد هنرمند در یک چارچوب انتقادی این اثر را خلق کرده است. کوروش شیشه‌گران پیش‌تر هم تجربه شرکت در نمایشگاه‌های موضوعی و مفهومی را داشته که از آن جمله می‌توان به نمایشگاه‌هایی با محوریت «گوش‌ونگوگ» و «مونالیزا» در گالری ۱۰اشاره کرد. او در خصوص مهم‌ترین ویژگی آثاری که در چنین نمایشگاه‌هایی شرکت می‌کنند به «شرق» گفت: «به‌نظر من یک اثر هنری پیش از هرچیز باید یک اثر هنری باشد. همزمان با کارکردن در قالب یک موضوع خاص باید تلاش کرد که از یک بیان محدود و تاریخ مصرف‌دار رها شد و به یک فضای هنری‌تر نزدیک شد. پیش‌بردن هر دو اینها البته ساده نیست.» این هنرمند که تجربه‌های قابل توجهی نیز در طراحی پوسترهای سیاسی - اجتماعی دارد، افزود: «با اینکه هنرها به‌شدت در هم تنیده‌اند و به‌سادگی تفکیک‌پذیر نیستند، باید گفت که نوع بیان به‌طور مثال یک نقاشی با نوع بیان یک پوستر گرافیکی اصولا متفاوت است. در اینجا پیام‌رسانی به شکل پیچیده‌تر و عمیق‌تری اتفاق می‌افتد. کار نقاشی، شعاردادن و انشاءبافی نیست.» با دقت در این تابلو و دیگر آثار نمایشگاه، آموزه‌های مفهومی زیادی از نفت به دست می‌آوریم؛ اینکه بهره‌های شگرف و منافع چشمگیری از نفت برده‌ایم، اما نمی‌توانیم بر آسیب‌هایی که به یکدیگر و به پیرامونمان رساندیم، چشم ببندیم. بشر برای این نفت، جنگ کرده، خون داده، خون ریخته، استثمار کرده، استثمار شده، ظلم کرده، ظلم دیده، محیط‌زیست خود را به مخاطره انداخته، به موجودات پیرامونش، به جوی که نفسش به آن بسته است، به اقیانوس‌های زمین و آنچه در آنها می‌زید آسیب رسانده. انسان بخش بزرگی از این هدیه زمین را زایل کرده. همین افزون‌طلبی بی‌لگام، بخشی از حکایت تکراری «فریاد» های انسانی را رقم می‌زند. انسان، تا امروز، بر جای‌جای دریای نفتی که در حال تمام‌شدن است، لکه‌های بیشماری از خون نشانده. ما به همراه جانداران پیرامونمان، در همین نفت خونین در حال ته‌کشیدن، در همین دریای کم‌عمق و سیاه نفت، و از نظرگاهی دیگر، در باتلاق عمیق‌تر و سیاه‌تر زیاده‌خواهی و قدرت‌طلبی و طمع بشریت، در حال فرورفتن و غرق‌شدن هستیم.

به جنبه مثبت نفت توجه داشته‌ایم

هر چند نمایشگاه حاوی نگاهی اعتراضی و سیاسی در کنار ابعاد زیباشناسانه و حتی دکوراتیو برخی آثار است، با این حال گردانندگان آن معتقدند بیشتر به ابعاد و جنبه‌های مثبت «نفت» توجه داشته‌اند. لیلا وارسته و ویدا زعیم که این نمایشگاه را گردآوری کرده‌اند، بر این نکته تاکید دارند. این دو نمایشگاه‌گردان که قبلا نمایشگاهی گروهی با موضوع «صلح» از هنرمندان ایرانی در لندن روی دیوار برده بودند، درباره هدف خود از گردآوری این آثار به «شرق» می‌گویند: همیشه می‌خواهیم صلح، پیام ایرانیان و کشورمان باشد. قصد ما مطرح‌کردن یک موضوع سیاسی نبود بلکه می‌خواستیم موضوعی مورد بررسی قرار بگیرد که کاملا مربوط به خودمان است و به همین دلیل به سراغ تاریخچه نفت رفتیم و سعی کردیم همه هنرمندان را به این سمت ببریم. موضوع این نمایشگاه همیشه همراهمان بود چون خیلی از مواقع می‌شنیدیم که مردم می‌گویند ایرانی‌ها هرچه می‌کشند از نفت است. در صحبت‌هایی که با یکدیگر داشتیم، فکر کردیم نفتی که این همه درباره آن منفی صحبت می‌شود، سرمایه ملی ماست و درآمد زیادی برای مردم ما آورده. پس تصمیم گرفتیم دیدمان را به این مساله عوض کنیم خصوصا حالا که ممکن است تحریم‌ها برداشته شود، دید مردم می‌تواند نسبت به نفت مثبت شود و می‌توانیم با نفت آشتی کنیم.»

این دو نمایشگاه‌گردان درباره شکل‌گیری ایده نمایشگاه اضافه می‌کنند: «امین روشن، یکی از هنرمندان همکار ما بود که سه‌نسل خانواده‌اش شامل پدربزرگ، پدر و خودش برای شرکت نفت در مسجدسلیمان کار می‌کردند. وقتی سال گذشته به آتلیه او رفتیم، آثار جالبی دیدیم و جرقه نمایشگاه از همان‌جا زده شد. طی این مدت دیدیم که حتی میدانی به نام نفت در ایران نداریم. درست است که خیابان نفت داریم اما کافی نیست و باید سمبل بزرگ‌تری در کشورمان داشته باشیم.» این دو درباره انتخاب آثار این نمایشگاه می‌گویند: «از طریق فراخوان هنرمندان را انتخاب کردیم؛ چون هدفمان این بود تمام هنرمندان در شهرستان‌ها و ایران بتوانند در این نمایشگاه شرکت کنند. چهار، پنج‌ماه قبل این فراخوان را از طریق گالری هما انتشار دادیم که در نهایت حدود ۳۰ نفر در آن شرکت کردند. به‌دلیل بزرگی گالری شیرین نیز از این فضا استفاده کردیم. البته از کوروش شیشه‌گران و ویم دلووی که هنرمند بلژیکی است نیز درخواست کردیم تا در این نمایشگاه شرکت کنند و بقیه هنرمندان از طریق فراخوان وارد نمایشگاه شدند. ویم دلووی اثری در مورد نفت و گاز در مجموعه خصوصی خود داشت که در این نمایشگاه به نمایش گذاشت.» همچنین شیرین پرتوی مدیر گالری شیرین درباره شکل‌گیری این نمایشگاه به «شرق» گفت: «خانم‌ها زعیم و وارسته از دوستان قدیمی ما هستند و پروژه‌های دیگری هم بوده است که آنها نمایشگاه‌گردانی کرده‌اند مثل نمایشگاه صلح در لندن. چند ماه قبل هم برای برگزاری این نمایشگاه با هم صحبت کردیم و در تمام مراحل با هم مشورت داشتیم. موضوع نمایشگاه درعین جذابیت خیلی پرمفهوم است. در صحبت‌های اولیه این موضوع عنوان شد که نفت می‌تواند سه‌جنبه داشته باشد. وجه اول آن جنجالی‌بودن است، بخش دیگر جنبه زیست‌محیطی و وجه دیگر بعد خوب نفت. ما می‌خواستیم جنبه مثبت نفت را نشان دهیم. خود من هم همیشه ترجیح می‌دهم نگاه مثبت را درنظر بگیرم و چون از این جنبه به موضوع نفت نگاه شده بود، برایم خیلی جذاب بود. در متن نمایشگاهی هنرمندان هم به جنبه مثبت وجود نفت در ایران توجه شده بود. نفت ثروت ملی کشورمان است و از لحاظ اقتصادی در کشور ما تاثیرگذار است.»

یک‌ماه پس از انتشار جهانی آلبوم حافظ ناظری صورت گرفت

«ناگفته»، در رتبه نخست فروش کلاسیک جهان

شرق: آلبوم «ناگفته» حافظ ناظری، در صدر فروش موسیقی کلاسیک جهان ایستاد. جدیدترین اثر حافظ ناظری که از ۲۳ اسفند از سوی شرکت سونی در تمام جهان منتشر شده، برای اولین‌بار توانست این رکورد را برای یک اثر از خاورمیانه رقم زند. ناظری این اثر را در ایران با نام «بُعد یازدهم» انتشار داده است؛ چراکه به گفته خود، بخش ناگفته فرهنگ و هنر ما در این آلبوم برای مردم کشورهای دیگر معرفی شده و از آنجاکه این بخش از فرهنگ و هنر برای ایرانیان مشخص‌تر است، در داخل کشور «بُعد یازدهم» نام گرفته است. با وجود آنکه تنها یک‌ماه است که فروش این اثر در دنیا شروع شده، «ناگفته» توانسته است رتبه نخست فروش موسیقی کلاسیک دنیا را از آن خود کند. این رویداد در حالی صورت می‌گیرد که برای اولین‌بار است اثری از یک هنرمند اهل خاورمیانه توانسته این رکورد را در موسیقی کلاسیک جهان کسب کند. همچنین در کنار انتشار آلبوم، حافظ ناظری به‌همراه شهرام ناظری و دیگر هنرمندان این آلبوم درحال برگزاری تور کنسرت‌هایشان هستند. یکی از این کنسرت‌ها ۲۹ مارس در سالن «نوکیا تیه‌تر» شهر لس‌آنجلس برپا شد و ۱۵۰۰شماره از این آلبوم فروخته شد که همین موضوع یک رکورد برای شرکت سونی به‌شمار آمد چون پیش از آن بالاترین میزان فروش سی‌دی شرکت سونی در یک کنسرت ۸۵۰ شماره بود. کنسرت بعدی آنها روز پنجم آوریل در سالن «وارنر تیه‌تر» در واشنگتن برگزار شد که تمام بلیت‌های آن از قبل فروخته شده بود. کنسرت‌های دیگر هم روزهای ۱۳ آوریل در شیکاگو، ۱۹ آوریل در آتلانتا، ۲۰ آوریل در هوستون و ۲۶ آوریل در ونکوور برپا خواهند شد. آلبوم «ناگفته» اولین بخش از «سمفونی رومی» است که ناظری از سال ۲۰۰۹ مشغول تکمیل آن بوده است. برای اولین‌بار در تاریخ خاورمیانه است که این شرکت در بخش کلاسیک خود اثری مستقل از یک آهنگساز خاورمیانه‌ای را تولید می‌کند. به‌غیر از شهرام ناظری، شوالیه آواز ایران که پسرش را در این آلبوم همراهی کرده است، دیپاک چوپرا، فیلسوف هندی نیز که از سوی مجله تایم به‌عنوان یکی از صد قهرمان و الگوی قرن انتخاب شده، در این اثر مشارکت داشته است. چوپراک با آلبوم «هدیه عشق» اشعار مولانا را به زبان انگلیسی و فارسی آهنگسازی و اجرا کرد که در کنار او خواننده‌های مطرح غربی همخوانی می‌کردند. همچنین می‌توان به حضور دیگرنوازنده‌های موسیقی که تاکنون نامزد یا دارنده جایزه‌های معتبر موسیقی همچون گرمی شده‌اند همچون ذاکر حسین نوازنده طبلا، گلن ولز نوازنده سازهای کوبه‌ای، مت هایموویتز نوازنده ویولنسل و پاول نیوبائر نوازنده ویولا در این اثر اشاره کرد.

خبرسازان

نیک‌نژاد در گفت‌وگو با «ورایتی»

«لاله» را به هر قیمتی به خط پایان می‌رسانم

● **شرق:** اسی نیک‌نژاد، فیلمساز پرحاشیه ایرانی- آمریکایی می‌گوید به هر قیمتی پروژه سینمایی «لاله» را به خط پایان خواهد رساند. او که با نشریه هنری آمریکایی ورایتی صحبت کرده ساخت فیلم لاله را برای خودش به خود لاله صدیق تشبیه کرده که به گفته او برای رسیدن به لقب شوماخر کوچک تلاش زیادی کرده است. به گزارش ورایتی، وقتی نیک‌نژاد داستان زندگی لاله صدیق، نخستین زن ایرانی قهرمان اتومبیلرانی را خوانده بود به این نتیجه رسید که این داستان ظرفیت زیادی برای تبدیل‌شدن به یک فیلم سینمایی دارد. تلاش لاله صدیق برای رسیدن به مقام قهرمانی و دستیابی به لقب شوماخر کوچک از نظر نیک‌نژاد باید مورد توجه یک فیلمساز قرار می‌گرفت به همین دلیل هم مقدمات ساخت این فیلم را آغاز کرد. به اعتقاد نیک‌نژاد اتومبیلرانی در جهان یک ورزش مردانه است و همین که یک زن وارد این حیطه شده بسیار جذاب بوده است، اما به گزارش ورایتی او برای عملی‌کردن این سوژه با مشکلات زیادی روبه‌رو شده بود؛ موانعی که البته از آنها بدی هوا و کمبود بودجه و جلب نظر خود لاله صدیق نام برده شده است. البته آنچه در گزارش ورایتی گفته نشده همکاری دولت گذشته و به‌خصوص رییس سازمان سینمایی پیشین برای ساخت این فیلم بود. نیک‌نژاد با موافقت جواد شمقدری، رییس سازمان سینمایی وقت مبلغ بالایی را برای ساخت این فیلم دریافت کرد تا پروژه لاله را به یکی از پر حاشیه‌ترین پروژه‌های سینمایی تبدیل کند؛ مبلغی که البته در گفت‌وگو با ورایتی گفته است چکی بابت آن دریافت نکرده است. او مکان‌های مختلفی از مکزیک و کانادا تا مراکش را برای فیلمبرداری در نظر داشت اما سرانجام به این نتیجه رسید که فیلم باید در ایران ساخته شود: «نمی‌توانم خودم یا مخاطبم را گول بزنم و باید راهی پیدا کنم که بتوانم در ایران این فیلم را جلوی دوربین ببرم.» براساس این گزارش او در نهایت در سال ۲۰۱۳ موفق شد با همکاری یک شرکت فیلمسازی کانادایی و چند سرمایه‌گذار دیگر به اضافه مبلغی که خودش روی سرمایه گذاشته بود، هزینه لازم برای ساخت فیلم را تهیه کند و فیلم را با بودجه بیش از پنج‌میلیون‌دلار جلوی دوربین ببرد. او از یک بازیگر تازه کار به نام سارا امیری برای ایفای نقش «لاله» استفاده کرد تا فیلم را با زبان انگلیسی بسازد. در این فیلم بازیگران شناخته‌شده دیگری از ایران نیز حضور دارند که ایرج نوذری، نیکی کریمی و آزیتا حاجیان از جمله آنها هستند. گرچه بیشتر گروه فیلمسازی او از ایران بودند اما او برخی از عوامل فیلمش را نیز از شرکت سرمایه‌گذار کانادایی انتخاب کرد. وی هرچند برای به دست آوردن لوازمی چون دوربین و جرثقیل فیلمبرداری، مشکلات زیادی را متحمل شد اما سرانجام فیلمبرداری را انجام داد و با اجازه مقامات ایرانی ساخت صحنه‌های اتومبیلرانی در بزرگراه نیز انجام شد. اما با تغییر دولت ستاره اقبال لاله نیز افول کرد و مشخص شد هزینه در نظر گرفته شده برای این فیلم به‌صورت درستی در اختیار آن قرار نگرفته است و نیک‌نژاد در میانه راه، این پروژه را به دلیل قطع شدن بودجه فیلم رها کرد. نیک‌نژاد گفته که اگر این فیلم در هالیوود ساخته می‌شد ۳۵میلیون‌دلار هزینه داشت: «اکنون که فیلم را تا اینجا رسانده‌ام حتی اگر به قیمت رهن دادن خانه‌ام هم شود آن را به اتمام خواهم رساند.»

«هادی و هدی» باز می‌گردند

بعد از «کلاه قرمزی» و «شهر موش‌ها» حالا نوبت «هادی و هدی» است که به دیدار بچه‌های امروزی بیایند. «هادی و هدی» یکی از محبوبترین مجموعه‌های عروسکی دهه ۶۰ بودند که قرار است در نمایشی به کارگردانی رضا فیاضی به صحنه بازگردند. فیاضی در گفت‌وگو با «مهر» ضمن اعلام این خبر گفت: «قرار بود در سال ۹۳ نمایش «هادی و هدی» را در تالار هنر روی صحنه ببرم اما اجرای این نمایش مشروط به حمایت مالی است چون بدون تامین هزینه‌ها قادر نخواهم بود این کار را اجرا کنم.» فیاضی درباره شباهت این نمایش به مجموعه تلویزیونی «هادی و هدی» که در دهه ۶۰ از شبکه دو پخش می‌شد، توضیح داد: «نویسنده آن مجموعه عروسکی نیز من بودم و در نگارش این نمایشنامه نیز می‌خواستم نوستالژی آن دوران و آن مجموعه را زنده کنم و از شخصیت‌های سریال بهره گرفتم. در نمایشنامه «هادی و هدی» این دو خواهر و برادر با «وروره جادو» روبه‌رو می‌شوند به این ترتیب که آنها داستان نیمه‌کاره‌ای درباره وروره جادو از آق بابا شنیده‌اند و بعد به صورت اتفاقی از باغچه خانه‌شان صدای کمک می‌شنوند و متوجه می‌شوند که وروره جادو، پهلوان را طلسم و اسیر خاک کرده است. هادی و هدی برای کمک به پهلوان، حوادث و اتفاقات جالبی را پشت سر می‌گذارند. در این نمایشنامه تلاش کرده‌ام پلی بین افسانه‌ها و دنیای امروز بزنم. «هادی و هدی» مجموعه تلویزیونی عروسکی بود درباره خواهر و برادری به همین نام به همراه خانواده‌شان که به شیوه «بن راکو» بازی می‌شد.

م/الف ۱۰۱

وزارت راه و شهرسازی
شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران (سهامی خاص)

آگهی دعوت به تجدید فراخوان ارزیابی کیفی
مناقصه بین المللی شماره ۱۳-۹۰-۱۱

شرکت راه آهن ج.ا.ا در نظر دارد بنابر آئین نامه اجرائی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات نسبت به ارزیابی کیفی تامین کنندگان صاحب صلاحیت جهت دعوت به مناقصه به شرح زیر اقدام نماید.

۱-شرح مختصر موضوع مناقصه: خرید ۲۰ دستگاه لکوموتیو جرثقیل دار ۴۰ تنی

۲-مدت زمان و محل تحویل: مدت زمان تحویل ۱۵ ماه و محل تحویل بندرعباس می باشد.

۳-مهلت و محل دریافت اسناد ارزیابی کیفی: متقاضیان می توانند حداکثر تا ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۳۹۳/۰۲/۲۰ (مطابق با ۲۰۱۴/۰۵/۱۰) با در دست داشتن معرفی نامه کتبی جهت دریافت اسناد ارزیابی به نشانی: تهران، میدان آرژانتین، ابتدای بلوار آفریقا، ساختمان مرکزی راه آهن، طبقه دوم اداره کل تدارکات و پشتیبانی، اداره اعتبارات اسنادی مراجعه نمایند.

۴-مهلت و محل تحویل اسناد تکمیل شده: حداکثر تا ساعت ۱۶ روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۳/۰۳/۲۰ (مطابق با ۲۰۱۴/۰۶/۱۰) اداره کل تدارکات و پشتیبانی به نشانی فوق.

۵-متقاضیان می توانند جهت دریافت اسناد ارزیابی کیفی مبلغ چهارصدهزار (۴۰۰/۰۰۰) ریال به حساب ۶۷-۵۷۴ نزد خزانه بانک مرکزی به نام راه آهن (قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی) واریز و به اداره اعتبارات اسنادی این اداره کل به نشانی فوق مراجعه نمایند.

۶-دریافت اسناد ارزیابی کیفی از طریق سایت HTTP://IETS.MPORG.IR به صورت رایگان امکان پذیر می باشد.

هزینه چاپ و نشر آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

پس از ارزیابی کیفی، از تامین کنندگان صاحب صلاحیت که حداقل امتیاز لازم را کسب نموده باشند جهت دریافت اسناد مناقصه دعوت به عمل خواهد آمد.

اداره کل تدارکات و پشتیبانی راه آهن ج.ا.ا.